

Školitelský posudek na diplomovou práci Anny Kinštové

Anička se do našeho výzkumu vokální komunikace lindušek lesních zapojila v posledním roce svého bakalářského studia. Velmi rychle se zorientovala, a přestože neměla žádné předchozí zkušenosti, v krátké době se naučila v terénu vše potřebné a byla schopna samostatně nahrávat testované samce i provádět potřebné pokusy. Ten, kdo někdy prováděl playbackové experimenty v přirozeném prostředí, ví, jak náročná tato činnost je. Co se týče terénní části práce, nelze Aničce nic vytknout, byla vždy v potřebném čase, kterého nebylo málo, přítomná na lokalitě a pracovala velmi efektivně. Stejně tak vždy pečlivě připravila pokusné nahrávky.

O něco horší to však bylo při zpracovávání získaných dat, kdy se rychlost a efektivita občas přeměnily spíše ve zbrkllost a výsledkem pak byla sice rychle dodaná, avšak špatně zpracovaná, data. Anička je velmi sebevědomá, což v dnešní době jistě není na škodu. Avšak pravděpodobně díky této vlastnosti jí bylo téměř nemožné přesvědčit, že některé zápisy, tabulky či grafy jsou úplně nesrozumitelné, protože ona jim rozuměla. Tyto nešvary se bohužel projeví i předložené práci, kde je občas těžké se v některých pasážích zorientovat i pro čtenáře, který byl do výzkumu zasvěcený, natož pak pro toho, kdo vidí výsledky poprvé.

Je ale potřeba zdůraznit, že Anička měla sepisování diplomové práce značně ztížené, protože počátkem tohoto roku byly publikovány výsledky prvních pokusů, které sama prováděla a analyzovala v roce 2012. Stála proto před dilematem, jak se vypořádat s tím, že v kontextu již vyšlého článku se některé původní hypotézy plánované k otestování jeví poněkud podivné. Necitovat článek, jehož je spoluautorkou, samozřejmě nešlo a vypustit již publikovaná data z diplomové práce mi vůči Aničce přišlo nefér, protože to byla data z jejího diplomového projektu a pro daný článek byla zásadní. Nakonec jsme se dohodly, aby pokusy zařadila všechny, ale diskutovala detailně pouze ty, jejichž výsledky zatím publikovány nebyly. Lepší kompromis se mi vymyslet nepodařilo a některé nelogičnosti, jež se v práci vyskytují, jsou toho důsledkem.

Na závěr bych ráda dodala, že mé výhrady k některým Aniččiným přístupům vždy bohatě vyvážilo její zapálení, se kterým se vrhala jak do terénu, tak i na následné analýzy. Její diplomovou práci ráda doporučuji k obhajobě.

V Praze 9. 9. 2014

Tereza Petrusková